

Kisújság
1949 OKT. - 2

Lap: .....
Megjelent: .....

November 20-ra teljes szépségében pompázik a Lánchíd

Az utolsó simításokat most végzik — Két autobus egymás mellett

Megrázó filmet pergettek le 1945 őszén az európai és tengereitúli világvárosok hatalmas filmszínházai-ban. A képek az *ördögi náci pusztításról, a magyar háborús veszteségről* tájékoztatták a nagyvilágot. Az örvénysírba zuhant *Lánchídunk* romképei nagyon megdöbbentették a nézőket. A filmbemutató után úgy vélekedtek a nagy külföldi lapok, hogy *ezt a hidat a magyar nép a maga önjerejéből soha nem építi újjá.* Ezzel együtt még sok más feladattal sem tudunk majd megbirkózni — mondták öki!

S íme! A 3 éves terv eredményeként a Lánchíd ma már büszkén ivelt át a Duna vizén. A meleg kora-
őszi napfény szinte végigcsokolja minden porcikáját, darabkáját, az egyes láncokat, az íveket. S ahogy ezt a képet nézzük, mélységes örömmel mondogatjuk:

Csodás kép!

Boldog az a nép, mely mindezt így létrehozta a német pusztítások romhagyatékából így rövid idő alatt — ismételtük immáron külföldi vendégeink is.

A pesti hídfőnél azonban még ott áll a *portál-daru.* Időnként vastömböket emel magasba. Csikorgását üdén visszhangozzák a dunaparti paloták. A híd már áll, de az *utolsó simításokat* most végzik rajta.

— Minden a legnagyobb tervszerűséggel bonyolódik le — mondja kísérőnk.

November 20-ig teljes szépségében bontakozik ki és pompázik hároméves tervünk eme nagy alkotása

A hídfő környékének rendezési munkálatai már folyamatban vannak. A feljáróknál is végzik az útburkolást. A parkosításra is hamarosan sor kerül. A 2-es villamos már az újonnan megépített pályáján halad, az aluljárón át. Ez a munka az előirányzott időpont előtt egy nappal elkészült, vagyis október 1 helyett szeptember utolsó napjára.

— A pesti hídfő előtt elhelyezett főzemi épületeket mikor bontják le? — kérdezzük.

— Amint egy részleg a híd építésénél befejezte munkáját, a számára berendezett üzemi épületet is lebontjuk. Folyamatosan történik ez. Az épület lebontása utáni nap már meg is jelennek ezeken a helyeken a főváros kertészeti munkásai, akik a *parkosítást* végzik. November 20-ára csupa üde színt varázsolnak majd a parkba.

A hídfő előtti térségről lassan indulunk a hídra. Elmondja Sáros Károly, az építés vezetője, hogy

a híd vasszerkezete már teljesen elkészült.

Csak a díszítőjellegű munkálatok vannak hátra. Jelenleg a kocspálya betonozását végzik. Ez utóbbit még ezen a héten befejezik. Egy hét múlva tehát már át lehet haladni a kocspályán.

— Amint befejeződik a kocspálya betonozása, azonnal a járdák betonozásához fogunk hozzá. Ez mintegy 10—12 napot vesz igénybe. Majd mikor megtörtént ez is, s letelt a 14 napos betonkötési határidő, az aszfaltozáshoz látunk. Minden remény megvan ezek szerint arra, hogy október végére a Lánchídon a kocspálya és a járda a forgalom zavartalan lebonyolításának megfelelően elkészüljön.

— S ezenkívül milyen munkálatok vannak még hátra?

— Hamarosan megjelennek a posta dolgozói, hogy a *hidon átszaladó kábeleket beszereljék* e célra már elkészített „ágyakba”. Aztán az Elektromos Művek a *világításhoz szükséges vezetékeket szerelik fel.*

— Itt már lámpaoszlopokat is látunk!

— Igen, a régi formákat őrizték meg az új lámpaoszlopok is. Az volt a célunk, hogy

mindenben a régi Lánchíddal azonos legyen az új.

Növeltük azonban a fényeffektust úgy, hogy a kivilágított Lánchíd egy-két hónap múlva tündéri fényben pompázik.

— S hány lámpaoszlop lesz a hídon?

— *Negyvennégy darab.*

Az állványokon megyünk tovább. A mederpillér tetején kőfaragómes-
terek elhelyezik a Magyar Népköz-
társaság címerét, hogy hirdesse:

dolgozó népünk saját erejéből, sajátmagának építette újjá azt, amit lerombolt a reakció.

A mederpillér kapuzatában állunk. Itt is éppen a kocspályát betonoz-
zák.

— Korábban két autobus nem fért el itt egymás mellett. Most a mederpillér kapuzatát *csaknem másfél méterrel* kibővítettük, úgyhogy a kocspálya már itt is 6.45 méter, vagyis csaknem két méter.

Két autobus elfér most már látásán egymás mellett itt is.

A gyalogjáró 2.20 méter.

Amíg a kocspálya betonozását nézegettük, megérkezik a híd alá az Ady Endre-daru. Ha lehet gépeket osztályozni, akkor *ezt a darut valóban „Élmunkás” jelvénnel kell kilátoztatni*, mert a Kossuth-híd születésénél is ez bábáskodott. A Szabadság-hídnál ugyancsak hatalmas vastömböket karolt ki emelőkarjával. A Margithídnál sem fáradt el soha. Sőt Szegedre is elrándult egy kis hídépítő munkára. Most ráfonja lánckarját egy-egy cölöpre és kiemeli azt a Duna vizéből. A cölöpállványok bontása gyors ütemben halad — halljuk a tájékoztalást. *Két hét múlva már az utolsó cölöpcsoport is eltűnik.*

Az állványokon állva, messze eltekinthet itt a szem. Végig a Dunán. Figyelmünket mégsem ez köti le, hanem az a kép, mely ott, a pesti hídfőnél bontakozik ki.

Röpgyűlést tartanak a dolgozók. Feljűk indulunk. Mire odaérünk, már halljuk válaszukat is: „*Felajánljuk!*”

Tudjuk miről van szó. Arról, hogy a hídépítők is túljegyezték a tervköltsön-előirányzatot. Szívesen tették. Boldogan, mert tudják, hogy ez a Lánchíd a magunk erejéből épül. De a magunk erejéből épül az öt éves tervben még mindaz, ami jólétünket szolgálja. Magunk építjük az országot magunknak. Horváth B. Jenő